

РЕШЕНИЕ

№ 1066

гр. Пловдив , 12.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на шести юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Зорница Н. Тухчиева Вангелова

при участието на секретаря Таня Д. Стоилова
като разгледа докладваното от Зорница Н. Тухчиева Вангелова
Административно наказателно дело № 20215330203569 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано по жалба на Общинско предприятие „Паркиране и репатриране“ към Община Пловдив, представлявано от Директора Н.К. против Наказателно постановление № НП – 126 от 26.04.2021 г. , издадено от Председателя на Държавна агенция по метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с което на жалбоподателя на основание чл. 53, ал. ЗАНН, чл. 83 ЗАНН и чл. 58, ал.2 от Закона за техническите изисквания към продуктите е наложена имуществена санкция в размер на 300,00 /триста/ лева за нарушение на чл. 55, т. 15 от Наредба за безопасната експлоатация и техническия надзор на повдигателни съоръжения.

С жалбата и в съдебно заседание се релевират конкретни доводи за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление, като е формулирано искане за неговата отмяна. Претендира се присъждане на разноски.

Въззиваемата страна ангажира становище за неоснователност на въззивната жалба, поради което моли същата да бъде оставена без уважение, а обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно постановено. Претендират се разноски за юрисконсултско

възнаграждение. Не се релевира възражение за прекомерност.

Съдът като съобрази доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност прие за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирана страна, против акт подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради, което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество жалбата е основателна. Съображенията в тази насока са следните:

В процесните АУАН и НП е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 22.12.2020 г. около 12:00 ч. контролните органи на ДАМТН са извършили внезапен технически преглед и проверка, съвместно с инж. В.Ж. - инспектор в Регионален отдел „Инспекция за държавен технически надзор” Южна Централна България (РОИДТН-ЮЦБ) и в присъствието на г-н Н.Н. - ръководител наказателен паркинг на повдигателно съоръжение (автокран) с регистрационен № *** товароподемност 4,652 тона, заводски номер 3515, година на производство 1994 г. монтирано на товарен автомобил Мерцедес с рег. № *** с ползвател ОП „Паркиране и репатриране” гр. Пловдив, намиращ се на наказателен паркинг „Константин Величков”, бул. Найчо Цанов № 24 гр. Пловдив. Автокран, товароподемност 4.65 тона с рег. № 648 ПС 1792 по смисъла на чл. 32 от Закона за техническите изисквания към продуктите (ЗТИП) е съоръжение с повишена опасност и представлява повдигателно съоръжение, за което има изисквания определени в Наредба за безопасната експлоатация и техническия надзор на повдигателни съоръжения (НБЕТНПС).

При проверката проверяващите са установили, че повдигателното съоръжение с рег. № *** се експлоатира видно от това, че при пристигането му на наказателния паркинг с него е разтоварен лек автомобил БМВ с рег. № ***, посредством крановата му уредба и прикачния инвентар - товарозахващащи приспособления (ТЗП), управлявано от лицето г-н Е.И.К. - притежаващ свидетелство за правоспособност с рег. № 1263 от 20.12.2016 год.

Проверяващите са поискали документи доказващи, че използваните товарозахващащи приспособления (сапани - полиестерни, скоби за повдигане на автомобили, товароподемна греда и тегели) са регистрирани пред орган за

технически надзор или им е извършен технически преглед. За използваните 4 броя тегели (ТЗП) не са били представени документи, които да доказват, че същите са регистрирани или им е извършен технически преглед. От разговорите е персонала и г-н Н.Н., на проверяващите им е станало известно, че въпросните тегели, описани по-горе не са регистрирани. Използваните ТЗП (шегели) по смисъла на чл. 32 от ЗТИП, са съоръжения с повишена опасност и представляват повдигателни съоръжения съгласно чл. 2, ал. 1, т. 5 от НБЕТНПС. Съгласно чл. 55, т.15 от НБЕТНПС ползвателят на повдигателни съоръжения е длъжен да не допуска експлоатацията на такива, които не са регистрирани пред орган за технически надзор или не им е извършен технически преглед по чл. 108, ал.1, т.1-7 от НБЕТНПС.

Въз основа на така изложената по – горе фактическа обстановка, административно наказващият орган е формирал извод, че след като на 22.12.2020 г. около 12:00 ч. в гр. Пловдив на наказателен паркинг „Константин Величков“, бул. „Найчо Цанов“ № 24, е допуснало експлоатацията на нерегистрирани от орган за технически надзор повдигателни съоръжения - товарозахващащи приспособления (4бр. шегели), използвани за разтоварването на лек автомобил БМВ с рег. № ***, лицето ОП „Паркиране и репатриране“, гр. Пловдив, в качеството си на ползвател, е нарушило разпоредбите на чл. 55, т. 15 от НБЕТНПС.

Описаната фактическа обстановка се установява от приложените към административнонаказателната преписка и делото писмени доказателства, надлежно приобщени към доказателствения материал, както и от показанията на свидетеля Н. - актосъставител, които съдът кредитира изцяло като логични, последователни и съответни на формираната по делото доказателствена съвкупност.

От правна страна, съдът намира за установено следното:

Настоящата съдебна инстанция споделя в цялост релевираното от страна на жалбоподателя възражение за липсата на правосубектност на Общинско предприятие "Паркиране и репатриране" и невъзможността същото да бъде носител на отговорността по посочения законов текст. В този смисъл съдът съобрази разпоредбата на чл. 51, ал.1 от ЗОС, която предвижда възможност за Общината да създава общински предприятия.

Общинското предприятие има определена икономическа и правна самостоятелност, но то е част от общинската администрация и не е обявено за

самостоятелно ЮЛ, за разлика от търговските дружества, създадени от общината по смисъла на чл. 51, ал.2 от ЗОС. То се създава с решение на ОС и осъществява дейността си на извънбюджетна сметка, въз основа на правилник, приет от ОС. ОС ежегодно утвърждава приходите и разходите по извънбюджетната сметка на общинското предприятие. С решението на ОС за създаване на общинското предприятие се определя неговата дейност, структура, персонален състав и предоставеното за дейността му имущество. Също с решение на ОС общинското предприятие може да бъде преобразувано и закрито. Общинските предприятия осъществяват дейности в конкретни направления, изчерпателно изброени в чл. 53 от ЗОС. Съгласно чл. 52, ал.1 от ЗОС "Общинското предприятие е специализирано звено на общината за изпълнение на местни дейности и услуги, финансирани от общинския бюджет." Видно е, че тази норма не предвижда самостоятелна юридическа правосубектност на общинското предприятие. Като специализирано звено то представлява само част от структурата на общината. Такъв субект - ЮЛ се явява предвид текста на чл. 14 от ЗМСМА именно Общината.

Разпоредбите на чл. 24 и сл. от ЗАНН предвиждат лична отговорност на съответното физическо лице - работник, служител или ръководител, допуснал извършване на административно наказание. Изключение от правилото е предвидено в разпоредбата на чл. 83, ал.1 от ЗАНН, съгласно която в предвидените в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи, може да се налага имуществена санкция на юридически лица и еднолични търговци за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. В конкретния случай е ангажирана административно-наказателната отговорност на Общинско предприятие "Паркиране и репатриране", създадено с решение на Общински съвет Пловдив. Това предприятие обаче, не е самостоятелен субект на правото и не попада в категорията юридически лица и еднолични търговци, посочена в чл. 83 от ЗАНН. Настоящата разпоредба на чл. 51, ал.2 от ЗОС ясно разграничава търговските дружества, чиито статут, създаване и функциониране са подчинени на нормите на Търговския закон, от общинските предприятия, създадени по реда на ЗОС, които не са самостоятелни субекти на правото и по тези съображения не могат да бъдат носители на права или задължения, както и спрямо тях не могат да бъдат налагани имуществени санкции по реда на чл.

83 от ЗАНН. По посочения текст от закона може да бъде ангажирана административно-наказателната отговорност на юридическите лица. В случая, при така констатираното от контролните и административно-наказващият орган неизпълнение на разпоредбата на чл. 55, т.15 от Наредбата за безопасна експлоатация и технически надзор на повдигателни съоръжения, е следвало да бъде ангажирана отговорността на Община Пловдив, която съгласно чл. 14 от ЗМСМА е юридическото лице, в рамките на чиято самостоятелна организационна структура функционира и общинското предприятие. Ето защо и поради липсата на правосубектност на санкционираното Общинско предприятие "Паркиране и репатриране", обжалваното наказателно постановление се явява изцяло незаконосъобразно от формална страна, поради което и на посоченото основание следва да бъде отменено изцяло.

По разноските:

При този изход на спора право на разноси съгласно новелата на чл. 63, ал.3 ЗАНН има жалбоподателят.

В тази връзка съевременно по делото са представени пълномощно /л. 14 /, Договор за правна защита и съдействие от 28.06.2021г. /л. 15/, Фактура оригинал № 51/ 28.06.2021 г. както и платежно нареждане /л. 16/, видно от които уговореното и заплатено възнаграждение за представителство пред настоящата съдебна инстанция е в размер на 360,00 лева с ДДС.

В хода на съдебните прения, представителят на въззиваемата страна не е релевирал възражение за прекомерност на претендираното възнаграждение. Съдът намира, че размерът му е правилно съобразен със съответните разпоредби на Наредба № 1 / 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

На следващо място, съдът съобрази текста на § 2а от ДР на горесцитираната Наредба, съгласно чийто регламент за нерегистрираните по ЗДДС адвокати размерът на възнагражденията по тази наредба е без включен в тях данък върху добавената стойност, а за регистрираните дължимият данък върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, като се дължи съобразно разпоредбите на Закона за данъка върху добавената стойност.

Доколкото по делото са представени доказателства за регистриране на

Адвокатско дружество „Д и Д“ по ЗДДС /л. 17 – Фактура 51/ 28.06.2021г./, следва към така определеното възнаграждение да се начисли ДДС на основание § 2а от Наредбата, тъй като предоставените от процесуалния представител - адвокат, правни услуги съставляват облагаема възмездна доставка. Поради изложеното в полза Община Пловдив следва да се присъди сумата в размер на 360,00 лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред настоящата съдебна инстанция.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП – 126 от 26.04.2021 г., издадено от Председателя на Държавна агенция по метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с което на ОП „Паркиране и репатриране“ – гр. Пловдив с ЕИК 0004715040588 на основание чл. 53, ал. 2 ЗАНН, чл. 83 ЗАНН и чл. 58, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите е наложена имуществена санкция в размер на 300,00 /триста/ лева за нарушение на чл. 55, т. 15 от Наредба за безопасната експлоатация и техническия надзор на повдигателни съоръжения.

ОСЪЖДА Главна Дирекция „Инспекция за държавен технически надзор“ **ДА ЗАПЛАТИ** на Община Пловдив сумата от 360,00 /триста и шестдесет / лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред Районен съд Пловдив.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд Пловдив по реда на АПК на касационните основания по НПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____